

Nu vill jag skriva liet med pennan
allt till min lilla vän,
dig hade jag för min bästa vän,
och allt förutan han
Jag älskar dig så innerligt
men torde ej begära dig
du har en del uti mitt liv
det tror jag säkerligt.

Din fader och din moder kär
de sade det till mig,
De syntes jag för simpel är
och håller dig för god
men visst att Gud besjkat (?
att vi tillsammans leva må,
då hjälper inte människor
Guds vilja den må ske.

Jag aktar ingen sladdermun
den sladdrar på min bog,
vem kan väl vara alla lik,
och alla till behag,
till den som mest uppriktig är
han lida må förföljelser
ja den, ja den må vara rar,
den inga fjällor har.

Nu slutar jag min visa kort
och sjunger den så här,
och visan är för alla dem
som mistat har sin vän,
och den som mistat har sin vän
han sjunger visan om igen
Ja den, ja den må vara rar,
den som inga fjällor har.

Karibiska havet 13/2 1910

Ur Seth Anderssons vä
visbok, Naga

Vill jag skriva lifet med pennan
till min lilla vän,
hade jag för min bästa vän,
till förutan han
skakar dig så innerligt
torde ej bögarna gå
en del ut mitt liv
jag säkerligt.

leder och din moder kär
det till mig,
jag för sinnet är
dig för god
att Gud bestkat (?)
vi tillsammans leva må,
hjälpas inre människor
vijsa den må ske.

är ingen slädherman
släddar på min bog,
kan väl vara alla lik,
alla till behag,
den som mest uppriktig är
lida må förföljelser
den, ja den må vara rar,
inga fjällor har.

inter jag min visa kort
stänger den så här,
visan är för alla den
stakat har sin vän,
den som mistat har sin vän
stänger visan om igen
den, ja den må vara rar,
som inga fjällor har.